

Проклѣтъ турчинъ да нѣмѣй,
А славея нека пѣй!
Напрѣдъ, напрѣдъ да вѣрвимъ,
Братя мили да спасимъ,
Да сполучимъ свобода,
Я свобода, я смъртъта.
Съ този нашия кжсъ животъ
Да распалимъ цѣлъ народъ:
Урра! урра! да викнемъ,
България да живѣй!
България да живѣй,
А слънцето нека грѣй,
Проклѣтъ турчинъ да нѣмѣй
И пол'мѣсецъ да тъмнѣй!

Маршъ.

Смѣй се за насъ гордъ Балканъ,
Зеленѣй се шума,
Българина кат' закланъ,
Непродумва дума;
Той незнае що е билъ
Колко време се ѣ гордѣлъ
Съ царя си Крума. (2)

Казватъ имаме въздухъ,
Чиста балканска вода,
Нъ за жалость, азъ не чухъ
Да имаме свобода;
Тѣй като е то тогазъ,
Провиквамъ се съ ясенъ гласъ:
Свободенъ ще ходя. (2)